॥ कल्याणवृष्टिस्तोत्रम्॥

कल्याणवृष्टिभिरिवामृतपूरिताभिर्-लक्ष्मीस्वयंवरणमङ्गलदीपिकाभिः । सेवाभिरम्ब तव पादसरोजमूले नाकारि किं मनसि भक्तिमतां जनानाम्॥१॥

एतावदेव जनिन स्पृहणीयमास्ते त्वद्वन्दनेषु सिललस्थिगिते च नेत्रे। सान्निध्यमुद्यदरुणायुतसोदरस्य त्वद्विग्रहस्य परया सुधया प्रुतस्य॥२॥

ईशित्वभावकलुषाः कित नाम सन्ति ब्रह्माद्यः प्रतियुगं प्रलयाभिभूताः। एकः स एव जननि स्थिरसिद्धिरास्ते यः पादयोस्तव सकृत्प्रणतिं करोति॥३॥

लब्ध्वा सकृत् त्रिपुरसुन्द्रि तावकीनम् कारुण्यकन्द्रितकान्तिभरं कटाक्षम्। कन्दर्पकोटिसुभगास्त्विय भक्तिभाजः सम्मोहयन्ति तरुणीर्भुवनत्रयेषु॥४॥ हिङ्कारमेव तव नाम गृणन्ति वेदा मातस्त्रिकोणनिलये त्रिपुरे त्रिनेत्रे। त्वत्संस्मृतौ यमभटादिभयं विहाय दीव्यन्ति नन्दनवने सह लोकपालैः॥५॥

हन्तुः पुरामधिगलं परिपूर्यमाणः क्रूरः कथं न भविता गरलस्य वेगः। आश्वासनाय किल मातरिदं तवार्धम् देहस्य शश्वदमृताष्ठ्रतशीतलस्य॥६॥

सर्वज्ञतां सदिस वाक्पटुतां प्रसूते देवि त्वदिङ्कसरसीरुहयोः प्रणामः। किं च स्फुरन्मकुटमुज्ज्वलमातपत्रं द्वे चामरे च वसुधां महतीं ददाति॥७॥

कल्पद्भमैरभिमतप्रतिपादनेषु कारुण्यवारिधिभिरम्ब भवत्कटाक्षैः। आलोकय त्रिपुरसुन्द्रि मामनाथम् त्वय्येव भक्तिभरितं त्विय दत्तदृष्टिम्॥८॥

हन्तेतरेष्विप मनांसि निधाय चान्ये भक्तिं वहन्ति किल पामरदैवतेषु। त्वामेव देवि मनसा वचसा स्मरामि त्वामेव नौमि शरणं जगति त्वमेव॥९॥ लक्ष्येषु सत्स्विप तवाक्षिविलोकनानाम् आलोकय त्रिपुरसुन्दिर मां कथिश्चत्। नूनं मयाऽपि सदृशं करुणैकपात्रम् जातो जनिष्यति जनो न च जायते च॥१०॥

हीं हीमिति प्रतिदिनं जपतां जनानाम् किं नाम दुर्लभिमह त्रिपुराधिवासे। मालाकिरीटमदवारणमाननीयान्स्-तान्सेवते वसुमती स्वयमेव लक्ष्मीः॥११॥

सम्पत्कराणि सकलेन्द्रियनन्दनानि साम्राज्यदानकुश्रालानि सरोरुहाक्षि। त्वद्वन्दनानि दुरितौघहरोद्यतानि मामेव मातरनिशं कलयन्तु नान्यम्॥१२॥

कत्योपसंहरण-कित्यत-ताण्डवस्य देवस्य खण्डपरशोः परमेश्वरस्य। पाशाङ्कशैक्षव-शरासन-पुष्पबाणा सा साक्षिणी विजयते तव मूर्तिरेका॥१३॥

लग्नं सदा भवतु मातिरदं तवार्धम् तेजः परं बहुल-कुङ्कम-पङ्क-शोणम्। भास्वित्करीटममृतांशुकलावतंसम् मध्ये त्रिकोणमुदितं परमामृतार्द्रम्॥१४॥ हीङ्कारमेव तव नाम तदेव रूपम् त्वन्नाम सुन्द्रि सरोजनिवासमूले। त्वत्तेजसा परिणतं वियदादि भूतम् सौख्यं तनोति सरसीरुहसम्भवादेः॥१५॥

हिङ्कारत्रयसम्पुटेन महता मन्त्रेण सन्दीपितम् स्तोत्रं यः प्रतिवासरं तव पुरो मातर्जपेन्मन्त्रवित्। तस्य क्षोणिभुजो भवन्ति वशगा लक्ष्मीश्चिरस्थायिनी वाणी निर्मलसूक्तिभारभरिता जागर्ति दीर्घं वयः॥१६॥

॥ इति श्रीमत्परमहंसपरिव्राजकाचार्यस्य श्रीगोविन्दभगवत्पूज्यपादिशिष्यस्य श्रीमच्छङ्करभगवतः कृतौ श्री-कल्याणवृष्टिस्तोत्रं सम्पूर्णम्॥

This stotra can be accessed in multiple scripts at:

http://stotrasamhita.net/wiki/Kalyana_Vrishti_Stotram. This PDF was downloaded from http://stotrasamhita.github.io.

Facebook: http://facebook.com/StotraSamhita

GitHub: http://stotrasamhita.github.io | http://github.com/stotrasamhita

Credits: http://stotrasamhita.github.io/about/